

Del Arbejder, som slet ikke egnede sig til at udføres som Nødhjælpsarbejder. Hvad er det da for Arbejder, som Arbejdsudvalget mener skal bringes til Udførelse ved de Laan og Bevillinger, som den højtærede Socialminister ønsker vedtaget? Det er netop akkurat saadanne Arbejder, som er omtalt i Arbejdsløshedslovens § 32 som Arbejder, der i en vanskelig Tid som Nødhjælpsarbejder kan finde Støtte pr. Arbejdsdag fra Fonden.

Der siges, at det skal „paavises, at Arbejdet udtrykkelig er besluttet af Hensyn til Arbejdsløsheden, idet man ellers overhovedet ikke havde tænkt sig at udføre det eller i hvert Fald først at gøre det senere hen“. I Arbejdsløshedslovens § 32 siges det, at Nødhjælpsarbejder er saadanne Arbejder, som bringes til Udførelse for at skaffe Arbejde til arbejdsløse, og som man ellers ikke, i hvert Tilfælde ikke for Tiden, vilde have ladet udføre. Dette er ganske det samme, som Arbejdsudvalget udtaler. Og det siges videre i Udvalgets Betænkning, at Tilskuddet bør ikke ydes, „hvor Talen er om Arbejder, som nødvendigvis maa udføres, eller hvor det af samtlige foreliggende Omstændigheder fremgaar, at Arbejdsløshedens Afhjælpning kun kan have spillet en ganske secundær Rolle ved Kommunens Beslutning om Iværksættelsen af Arbejdet“. Ganske de Principper, efter hvilke Arbejdsløshedsfonden hidtil er forvaltet, hvor Talen var om at yde Understøttelse til Arbejders Udførelse. Og naar det videre siges, at ved Anvendelsen af de Midler, der her ønskes skaffet til Veje, bør man sætte Tilskuddet i Forhold til det Antal Arbejdsdage, som Arbejdet repræsenterer, saa kan den højtærede Socialminister dog ikke være uvidende om, at det er netop akkurat det, man gør, hvor Talen er om, at Fonden skal give Understøttelse til Arbejder. Den højtærede Minister siger 2 Kr. pr. Dag, undtagelsesvis 3 Kr. I Lovens § 32 er det udtrykkelig sagt, at Støtten pr. Arbejdsdag fra Fonden kan være indtil 3 Kr.

Det er da ganske umuligt at se, hvad der bringer den højtærede Minister til at føre det Forslag frem, som forleden Dag var til Behandling her i Tinget, og som nu ligger i et Udvalg. Det er ganske umuligt at se for den, der paa Forhaand forkaster den Antagelse, at den højtærede Minister ledes til dette Forslag for at slippe uden om de 15 pCt., som arbejdsløse, der beskæftiges ved Nødhjælpsarbejder, skal afstaa, naar de har fuld Arbejdstid og arbejder i 6 Dage om Ugen. De, som paa Forhaand mener, at den Forklaring bør forkastes, de

vil ingen Forklaring kunne finde paa den højtærede Ministers Stilling.

I øvrigt kan det kun glæde mig, at jeg i Arbejdsudvalgets Betænkning ser en Oprensning af de mange forskellige Veje, ad hvilke den tidligere Regering søgte at komme Erhvervene til Hjælp og at komme Arbejdsløsheden til Livs. Her peges paa de Ydelser til forskellige Industrier, som blev givet gennem Aarene fra 1920 til 1924; her peges paa Fragtgodtgørelserne, som i de forløbne Aar har andraget ikke mindre end 7 Mill. Kr. Dertil kommer, at Statsbanetaksterne for de af Ordningen omfattede Virksomheder er blevet nedsat med 20 pCt. Ja, det er saa, at der derigennem blev givet Industrien en ikke uvæsentlig Støtte. Men den højtærede Socialminister og de øvrige Medlemmer af den høje nuværende Regering havde intet Blik for dette Forhold. Man omtaler endvidere Loven af 6. Maj 1921 om Grundforbedringslaan, en Lovgivning, som jo vakte Socialdemokratiets store Misnag, og som det var vanskeligt at gennemføre i den høje Rigsdag paa Grund af den Modstand, som ikke mindst under Jorden rejstes fra det nuværende Regeringspartis Side. Her er nævnt det Tilskud, som blev givet til dansk Produktion derigennem, at den, selv om den var dyrere end fremmed Produktion, dog blev foretrukket i Stats-husholdningen.

Det har glædet mig, at man her i denne Betænkning finder en Redegørelse for disse Forhold, fordi det tydeligt viser, hvad der i sin Tid paa dette Omraade er gjort, og derfor bidrager til at stille de Foranstaltninger, som den nuværende Regering hidtil har foretaget paa dette Omraade, i den rette Belysning.

Jeg tror, at den højtærede Minister bør være belavet paa, at hele dette Spørgsmaal, Støtte til de arbejdsløse paa det bestaaendes Grund under Hensyntagen til den gældende Lovgivning, bliver taget op til en nøjere Undersøgelse og Prøvelse her i den høje Rigsdag i Forbindelse med den højtærede Socialministers Forslag. Jeg tror, at hvis den højtærede Minister ønsker snarest mulig at komme arbejdsløse til Hjælp igennem Igangsættelse af Arbejder med Støtte fra Stat og Kommune, bør han snarest mulig bidrage til at gøre Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 32 effektive.

Og dertil hører, at Socialdemokratiet overfor Arbejder, udførte i Henhold til denne Lov som Nødhjælpsarbejder, indtager en anden Holdning end den, de indtog i Aarene fra 1921 til 1924. Den Gang gik deres Bestræbelser ud paa at virke hindrende i størst